

KERESZTÉNYEK

PÁRATLAN OLDAL - LV. évfolyam 49. szám, 2011. december 9.

Két nappal azután, hogy a hajléktalanok kitiltása a közterekről és büntethetőségük pénzbírsággal vagy börtönnel a sajtóban napvilágot látott, az esztergomi érsek nyilatkozatban fordult a nyilvánossághoz. Pártot, politikust, törvényt nem említett, de felhívta a figyelmet a szegények, bajba jutottak, elesettek iránti együttérzésre. Külön kiemelte a hajléktalanokat. Finom volt és disztingvált - „lányomnak mondom, menyem is értsen belőle” - de azt egyértelművé tette: a keresztények a szegények pártján állnak. A kukázást megtiltó, illetve pénzbírsággal büntető helyi rendelet napvilágra kerülése után a püspöki konferencia lépett a közvélemény elé. A bölcs és nemes veretű szöveg az állásfoglalást a napi politikai kérdésekben elkerülte ugyan, de nyomatékkal intette a hatalmasokat, ne éljenek vissza erőfölényükkel, ne gyötörjék a szegényeket és az elesetteket. Tekintsék kisebb bajnak, ha rossz döntést kell visszavonniuk, mintha a kiszolgáltatottak életét tennék nehezebbé, és ezek után kellene majdan Isten elé állniuk. Az egyház teljes erkölcsi súlyával a nélkülözők mellett áll - szólt a szöveg, felidézve a jó emlékű II. János Pál szavait is, melyeket az egyházfő a szocializmus világméretű bukásakor fogalmazott meg, emberségre intve a hatalmasokat. Aztán felébredtem. Ölemben a nyitott újság. Olvasás közben szunyókálhattam el. Hüvelykujjam nyomot hagyott a lap szélén, épp annál a résznél, ahol az újságíró Erdő Pétert idézte: Európában hátrányos helyzetben vannak a keresztények.